

Sygn. akt I C 882/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 sierpnia 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Kinga Kubuj

Sędziowie -----

Protokolant Anna Najda

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W.

przeciwko (...) sp z o. o. (...) w (...) S.A w W.

o zapłatę

1. oddala powództwo w całości;
2. zasądza od powoda - Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. na rzecz pozwanej (...) sp z o. o. (...) w W. kwotę 10.817 (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście i 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. zasądza od powoda Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. na rzecz pozwanej (...) S.A w W. kwotę 10.817 (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście i 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 882/18

UZASADNIENIE

Pozwem z 13 września 2017 roku Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od (...) sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. oraz od (...) S.A. z siedzibą w W. in solidum kwoty 801.751,22 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od 18 września 2012 roku do 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. (pozew z 13 września 2017 roku, k. 13-16v)

Dnia 26 lutego 2018 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Okręgowym Warszawa-Praga w Warszawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym uwzględniono żądanie pozwu w całości. (nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, k. 174)

Pozwani skutecznie zaskarżyli nakaz zapłaty sprzeciwem, wnosząc o oddalenie powództwa. (sprzeciw od nakazu zapłaty (...) S. A. w W., k. 181-197, sprzeciw od nakazu zapłaty (...) sp. z o.o. (...) z siedzibą w W., k. 225-234)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 maja 2003 roku powódka zawarła pozwaną (...) S. A. w W. umowę mającą za przedmiot ustanowienie odrębnej własności lokalu użytkowego nr (...) w budynku nr (...) przy ul. (...) w W. oraz przeniesienia własności tego lokalu w zamian za zwolnienie z długu. Umowa została zawarta przed A. P. w W., Rep. (...). W § 8 ust. 2 strony postanowiły, że w celu zwolnienia się z długu w kwocie 710.000 złotych, pełnomocnik Spółdzielni oświadcza, że Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) z siedzibą w W. przenosi na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. udział w 0,6958 części we współwłasności lokalu użytkowego opisanego szczegółowo w § 5 tego aktu wraz ze związanymi z nim prawami, a M. W., działając w imieniu i na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W., oświadcza, że reprezentowana przez niego spółka powyższy udział we współwłasności przedmiotowego lokalu wraz ze związanymi z nim prawami nabywa i wobec tego nabycia oraz przejęcia długu w kwocie 40.000 złotych, wierzytelność 750.000,- w stosunku do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą w W. wygasa. (...) S.A. z siedzibą w W. zgodnie oświadcza, że uwzględniając powyższe zwolnienie z długu, pozostaje niezaspokojona wierzytelność Spółki (...) S.A. z siedzibą w W. w kwocie 195.932,23 złotych. (akt notarialny, k. 256-261)

Jak wynika z § 7 ust. 1 umowy z 14 maja 2003 roku, że w wyniku zawarcia umowy nastąpiło całkowite i ostateczne rozliczenie wzajemnych wierzytelności stron. (akt notarialny, k. 256-261)

Pismem z 9 sierpnia 2005 roku (...) S. A. w W. poinformowała Spółdzielnię Mieszkaniową (...), że udziały w lokalu nr (...) zostały sprzedane w ten sposób, że A. i B. G. nabyli udział 9377/43116, (...) sp. z o.o. nabyła udział 18216/43116, S. C. nabył udział 2023/43116 a Krajowa Izba (...) nabyła udział 13500/43116. (pismo z 9 sierpnia 2018 roku, k. 129)

Postanowieniem z 23 kwietnia 2010 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa Wydział I Cywilny zniósł współwłasność nieruchomości położonej przy ul. (...) stanowiącej lokal niemieszkalny nr (...) o powierzchni użytkowej 431,16 m⁽²⁾ położonego na parterze i I piętrze budynku wielomieszkaniowego dla którego Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą nr (...) w ten sposób że

1. Krajowa Izba (...) z siedzibą w W. nabyła wydzielony z przedmiotowej nieruchomości samodzielny lokal nr (...) usytuowany na I piętrze o powierzchni użytkowej 125,57m⁽²⁾ składający się z dwóch pokoi i WC oznaczonej literami E-J-K-L-M- N-O-P-R-S według mapy oznaczonej jak załącznik nr(...),
2. A. i B. G. nabyli wydzielony z przedmiotowej nieruchomości samodzielny lokal użytkowy Nr (...) usytuowany na parterze o powierzchni 84,32m² składający się z jednego pokoju, WC i pomieszczenia technicznego oraz prawo do wyłącznego nieodpłatnego korzystania z części hallu usytuowanego na parterze pod schodami,
3. Przedsiębiorstwo Usług (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w udziale 9/10 i S. C. w udziale 1/10 nabyli pozostałą część nieruchomości o powierzchni 183,47 m⁽²⁾ oraz 37,80 m⁽²⁾ oznaczony jako lokal (...) wraz z hallem i klatką schodową według mapy określonej jako załącznik (...),

Udział w 0,0629 części prawa użytkowania wieczystego gruntu, na którym posadowiony jest budynek Sąd przydzielił proporcjonalnie do udziałów we współwłasności, oraz ustanowił służebność użytkowania klatki schodowej i hallu wchodzących w skład lokalu (...) na rzecz każdego właściciela oraz użytkownika lokali (...) (postanowienie z 23 kwietnia 2010 roku, k. 120-121)

W dniu 17 września 2012 roku Zarząd Spółdzielni Mieszkaniowej (...) podjął uchwałę nr (...) w sprawie ostatecznego rozliczenia zadania inwestycyjnego przy ulicy (...) w W. wraz z załącznikami (...). Zgodnie z w/w dokumentami wkład budowlany za lokal nr (...) został wniesiony do kwoty 497.665,25 zł, podczas gdy koszt jego budowy wyniósł 1.299.416,47 zł przy uwzględnieniu robót zaniechanych o wartości 68.478,18 zł. (akt notarialny k. 48).

Zgodnie z § 26 ust. 5 statutu spółdzielni, rozliczenie kosztów inwestycji mieszkaniowych i ustalenia wartości początkowej lokali (kosztów budowy), dla których mają być ustanowione spółdzielcze lokatorskie prawa do lokali lub prawa odrębnej własności lokali, dokonuje się w dwóch etapach: wstępnie – w chwili rozpoczęcia inwestycji na podstawie dokumentacji technicznej i zbiorczego zestawienia kosztów, oraz ostatecznie po zakończeniu inwestycji i

końcowym rozliczeniu inwestycji na podstawie rzeczywistych kosztów inwestycji poniesionych przez spółdzielnię na realizację tego zadania. Według ustępu 6 tego paragrafu, wstępne ustalenie kosztów budowy poszczególnych lokalu, dla których mają być ustanowione prawa, stanowi podstawę do określenia przez spółdzielnię w umowach o budowę lokalu zawieranych z członkami, wstępnej wysokości wymaganego wkładu oraz wysokości i terminów wnoszenia zaliczek na poczet wymaganego wkładu. Stosownie do § 26 ust. 7, jeżeli w wyniku ostatecznego rozliczenia kosztów budowy powstała różnica między wysokością wstępnie ustalonego wkładu budowlanego, a kosztami budowy lokalu, uprawniony albo zobowiązany z tego tytułu jest członek spółdzielni, któremu w chwili dokonania tego rozliczenia przez spółdzielnię przysługuje prawo do lokalu (statut Spółdzielni Mieszkaniowej (...), k. 28-36).

Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) zawarła ze spółką (...) sp. z o.o. z siedzibą W. umowę przelewu wierzytelności z dnia 14 lipca 2014 roku. Zgodnie z § 1 pkt. 4 ww. umowy rzecz spółki (...) sp. z o.o. zostały przelane wierzytelności pieniężne powódki w stosunku do pozwanych w kwocie 801.751,22 zł wraz z należnościami ubocznymi, w odsetkami, z tytułu niepokrycia w całości kosztów budowy lokalu użytkowego (...) w budynku przy ul. (...) w W., celem wykonania przez ww. spółkę czynności powierniczych, mocy umowy zwrotnego przelewu wierzytelność z dnia 6 września 2017 roku ww. wierzytelności zostały zwrotnie przeniesione przez spółkę (...) sp. z o.o. na rzecz powódki. (umowa wierzytelności, k. 99-101, umowa zwrotnego przelewu wierzytelności, k. 102-105)

Powódka pismem z dnia 18 grudnia 2013 roku zawiadomiła (...) sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. o dokonaniu ostatecznego rozliczenia inwestycji przy ul. (...) w W. oraz wezwała do zapłaty kwoty dochodzonej w pozwie. W dniu 29 maja 2014 roku powódka ponownie wezwała pozwanego do zapłaty w terminie do dnia 13 czerwca 2014 roku. Z kolei pismem z dnia 11 czerwca 2014 roku powódka powiadomiła pozwaną (...) S. A. w W. o dokonaniu ostatecznego rozliczenia inwestycji przy ul. (...) w W. oraz wezwała pozwaną zapłaty kwoty dochodzonej w pozwie, w terminie do dnia 26 czerwca 2014 roku. (pismo z dnia 18 grudnia 2013 roku, k. 89-90, wezwanie do zapłaty z dnia 29 maja 2014 roku, k. 88, pismo z dnia 11.06.2014 roku, k. 92)

W dniu 22.07.2014r. spółka (...) sp. z o.o. złożyła w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy wnioski o zaważanie pozwanych do próby ugodowej, co jednak nie doprowadziło do zawarcia ugody. (wniosek o zaważanie od próby ugodowej, k. 84-86, protokół z posiedzenia Sądu Rejonowego z dnia 28 października 2014 roku, k. 87)

Powyższe fakty były co do zasady bezsporne pomiędzy stronami. Ustalono je na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału, na który składały się dokumenty dołączone przez powódkę do pozwu, przedkładane przez strony w trakcie postępowania oraz w oparciu o ich niekwestionowane oświadczenia.

Przy ustalaniu faktów pominięto część z dokumentów, jak chociażby składne przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) opinie biegłych, które miały świadczyć o rzeczywistym terminie oddania budynku do użytkowania. Zostały one sporządzone na potrzeby innych spraw i w niniejszej miały moc jedynie dokumentów prywatnych. Ponadto kwestia tego jak należało określić ten termin miała w istocie charakter sporu o prawo, a nie o fakty, gdyż strony różniły się w zakresie interpretacji ustawowego wyrażenia. Uwzględniając ostateczne przyczyny, dla których oddalono powództwo (o czym niżej), opinie te nie miały żadnej wartości dowodowej w niniejszej sprawie.

Sąd oddalił wnioski powódki zmierzające do dopuszczenia dowodu z opinii biegłych (z zakresu rachunkowości i budownictwa oraz z zakresu budownictwa, zgłoszone w pozwie). Były one nieprzydatne dla rozpoznania sprawy, mając na uwadze przyjęcie, że pozwani nie byli biernie w niej legitymowani, wobec braku podstawy prawnej, na której Spółdzielnia mogłaby oprzeć swoje wobec nich roszczenia (o czym niżej). Z tych przyczyn prowadzenie dalszego postępowania dowodowego było bezprzedmiotowe i wnioski o wydanie opinii przez biegłych oddalono.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa przywołała kilka możliwych podstaw odpowiedzialności pozwanych, jednakże w przekonaniu Sądu żadna z nich nie miała do nich zastosowania.

W pierwszej kolejności należy tu wskazać, że pozwana (...) sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. nie jest i nie była członkiem spółdzielni, pozostaje wobec niej osobą trzecią. Ponadto przysługuje im prawo odrębnej własności udziału we współwłasności lokalu użytkowego, a budynek w którym się znajdują nie stanowi części zasobów spółdzielni. W przekonaniu Sądu w tej sytuacji (...) sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. nie obowiązują postanowienia statutu ani regulaminu spółdzielni. Zarówno statut, jak i uchwalony na jego podstawie regulamin mogą być źródłem praw i obowiązków wyłącznie spółdzielni oraz jej członków. Na gruncie podstawowych zasad prawa cywilnego oczywistym musiało być, że czynność prawna jednej osoby nie może być samodzielną podstawą do powstania umownego zobowiązania innej osoby. W związku z tym jakiegokolwiek unormowania regulaminu, czy statutu powódki nie mogły i nie mogą (...) sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. dotyczyć.

Fakt, że (...) sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. nie jest członkiem spółdzielni wywołuje także dalej idące konsekwencje. Stosownie do aktualnego brzmienia art. 18 ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych z osobą ubiegającą się o ustanowienie odrębnej własności lokalu spółdzielnia zawiera umowę o budowę lokalu. Umowa ta, zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności, powinna zobowiązywać strony do zawarcia, po wybudowaniu lokalu, umowy o ustanowienie odrębnej własności tego lokalu oraz zawierać m.in. obligatoryjne elementy wskazane w ust. 1 tego przepisu. Zgodnie zaś z art. 18 ust. 2 zdanie 1 u.s.m. osoba, o której mowa w ust. 1, wnosi wkład budowlany według zasad określonych w statucie i w umowie w wysokości odpowiadającej całości kosztów budowy przypadających na jej lokal.

Art. 18 ust. 4 (Dz.U. z 2018 r., poz. 845 t.j., dalej: u.s.m.) w aktualnym brzmieniu przewiduje, że rozliczenie kosztów budowy następuje w terminie 3 miesięcy od dnia oddania budynku do użytkowania. Po upływie tego terminu roszczenie spółdzielni o uzupełnienie wkładu budowlanego wygasa. Istotnym jest tutaj jednak to, że do 9 września 2017 roku art. 18 ust. 1 przewidywał, że tylko z członkiem spółdzielni ubiegającym się o ustanowienie odrębnej własności lokalu spółdzielnia mogła zawrzeć umowę o budowę lokalu.

Stosownie zaś do art. 21 u.s.m. spółdzielnia ustanawia na rzecz osoby, o której mowa w art. 18 ust. 1, albo nabywcy ekspektatywy własności odrębną własność lokalu, w terminie 2 miesięcy po jego wybudowaniu, a jeżeli na podstawie odrębnych przepisów jest wymagane pozwolenie na użytkowanie - w terminie 2 miesięcy od uzyskania takiego pozwolenia. Na żądanie członka spółdzielnia ustanawia takie prawo w chwili, gdy ze względu na stan realizacji inwestycji możliwe jest przestrzenne oznaczenie lokalu

Zgodnie z aktualnymi regulacjami ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych członkostwo w spółdzielni mieszkaniowej jest obligatoryjne m.in. w razie przysługiwania danej osobie jednego z ograniczonych praw rzeczowych (spółdzielczych) lub ekspektatyw praw. Osoba, której przysługuje odrębne prawo do lokalu może być takim członkiem, jednak tylko na swoje żądanie. Treść art. 18 powołanego wyżej aktu prawnego, czy to w aktualnym brzmieniu, czy poprzednim jest jednoznaczna. Spółdzielnia przysługuje roszczenie o rozliczenie kosztów budowy lokalu jedynie w stosunku do osoby, która zawarła z nią umowę o budowę lokalu, a ponadto w stanie prawnym obowiązującym do 9 września 2017 roku, była jej członkiem.

Jak już wyżej wskazano (...) sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. nie była nigdy członkiem spółdzielni, już więc tylko z tej przyczyny Spółdzielnia Mieszkaniowej (...) nie przysługiwało względem niej roszczenie o uzupełnienie wkładu budowlanego oparte na ww. przepisach.

Ponadto należy stwierdzić, iż w przekonaniu Sądu umowa zawarta przez powódkę i (...) S.A., której skutkiem było ustanowienie odrębnej własności lokali i jej przeniesienie na rzecz tego pozwanego, nie miała charakteru umowy o budowę lokalu. Umowa ta po pierwsze nie zawiera elementów wymaganych dla jej ważności określonych w art. 18 ust. 1 u.s.m. Ponadto bezsprzecznie jej przedmiotem i bezpośrednim skutkiem było ustanowienie odrębnej własności lokalu i przeniesienie tej własności na rzecz (...), choć zgodnie z przepisem art. 18 ust. 1 we wszystkich jego brzmieniach, powinna jedynie zawierać zobowiązanie do zawarcia umowy o ustanowienie odrębnej własności lokalu. Tym samym wywołała ona skutek w postaci przeniesienia własności choć powinna jedynie zobowiązywać do ustanowienia odrębnej własności lokalu. Ma ona więc charakter umowy przenoszącej własność nieruchomości t.j.

umowy rozporządzającej, zamiast umowy zobowiązującej. W przekonaniu Sądu samo posłużenie się w tej umowie pojęciem wkładu budowlanego nie mogło skutkować dokonaniem jej odmiennej interpretacji. Zresztą sposób użycia tego pojęcia wskazuje na zastąpienie w ten sposób pojęcia ceny. Strona powodowa nie była zresztą w stanie zaofiarować żadnego środka dowodowego, na okoliczność wykazania, że umowa ta miałaby mieć inny charakter niż to wprost z niej wynikało.

Tym samym roszczenie oparte na ww. przepisach nie przysługiwało także względem pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W..

Wobec powyższego stwierdzić także należało brak możliwości zastosowania choćby przez analogię przepisu art. 177 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Przepis ten odnosi się do spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego i przewiduje, że jeżeli w wyniku ostatecznego rozliczenia kosztów budowy powstała różnica pomiędzy wysokością wstępnie ustalonego wkładu budowlanego a kosztami budowy lokalu, uprawniony albo zobowiązany z tego tytułu jest członek albo osoba niebędąca członkiem spółdzielni, którym w chwili dokonania tego rozliczenia przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu.

W niniejszej sprawie nie ulegało wątpliwości, że pozwanym przysługuje prawo odrębnej własności lokalu zatem przepis ten nie mógł mieć zastosowania wprost. Ponadto w przekonaniu Sądu brak było podstaw do jego zastosowania w drodze analogii. Zastosowanie analogii z ustawy wymaga, aby istniała luka prawna, co oznacza, że dana sytuacja nie została uregulowana w przepisach, co powoduje konieczność zastosowania innej podobnej normy prawnej. W takim przypadku dla oceny konkretnych faktów należy więc odwołać się do przepisu, który normuje podobny stan faktyczny.

W niniejszej sprawie taka luka nie istnieje. Ustawodawca w sposób wyczerpujący uregulował kwestię ostatecznego rozliczenia wkładu budowlanego dla lokali innych niż te do których przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu. Co do zasady winno ono bowiem nastąpić na podstawie powołanych we wcześniejszych rozważaniach przepisów. Fakt zaś że powodowa Spółdzielnia zamiast zawrzeć umowę o wybudowanie lokalu ustanowiła odrębną własność lokalu i własność tę przeniosła, przez co pozbawiła się możliwości dochodzenia zapłaty wkładu po jego ostatecznym rozliczeniu, nie uzasadnia zastosowania w drodze analogii rozwiązania zawartego w przepisie, który dotyczy wyłącznie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu.

Na marginesie można zresztą zauważyć, że przepis ten obecnie utracił swój praktyczny sens, gdyż po wejściu w życie nowelizacji ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych z dnia 20 lipca 2017 roku nie jest już możliwa sytuacja, by osoba mająca spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu nie była członkiem spółdzielni. Niezależnie od tego należało mieć na względzie, że geneza art. 177 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych wskazuje na to, że zawarcie w nim zastrzeżenia o możliwości rozliczenia wkładu budowlanego z osobą nie będącą członkiem spółdzielni, której przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, wiązało się przede wszystkim z uznaniem przez Trybunał Konstytucyjny, że tego typu prawo może przysługiwać również innym, niż członkowie spółdzielni, podmiotom (wyrok z dnia 30 marca 2004 r. sygn. akt K 32/03).

Na uwzględnienie nie zasługiwało także roszczenie powódki o zasądzenie przedmiotowych kwot na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu. W przypadku pozwanej (...) sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. nie istniał żaden związek pomiędzy czynnościami dokonanymi przez nich i (...) S.A. oraz roszczeniami Spółdzielni i ich podstawą faktyczną. Wymagało by to także przeprowadzenia postępowania dowodowego, które pozwoliłoby ustalić czy w istocie nabyli oni nieruchomości za cenę nie uwzględniającą ostatecznych kosztów jej wybudowania, odbiegającą od rynkowych, a także ze względu na brak wniosku strony powodowej, a także choćby jej twierdzeń w tym zakresie, nie zostało przeprowadzone.

Odnosząc zaś tak sformułowaną przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) podstawę prawną jej roszczeń do sytuacji pozwanej spółki (...), to poza sporem było, że źródłem wszelkich rozliczeń i przesunięć majątkowych pomiędzy nimi była umowa. Istniała więc podstawa prawna w postaci łączącego strony zobowiązania, która wyłączała możliwość dochodzenia przez powódkę zapłaty na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu.

Na marginesie zaś należy zauważyć, że nawet w przyjęciu odmiennego stanowiska o ile można podzielić stanowisko strony powodowej co do tego, że spółdzielnia nie mogła w umowie skutecznie zrzec się uprawnień do żądania zapłaty pełnego wkładu budowlanego o tyle nie można uznać, że nie mogła skutecznie zrzec się innych roszczeń, w tym roszczenia opartego na przepisach o bezpodstawnym wzbogaceniu. Tymczasem w umowach o ustanowienie odrębnej własności lokalu oraz jego przeniesieniu na rzecz (...), spółdzielnia zrzekła się wszelkich roszczeń z tego tytułu.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w wyroku, rozstrzygnięcie o kosztach procesu opierając na przepisie art. 98 k.p.c. Na koszty procesu poniesione przez pozwanych składały się opłaty od pełnomocnictw po 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 10.800 zł ustalone w oparciu o rozporządzenie z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265 t.j.) w brzmieniu obowiązującym na dzień wniesienia pozwu.

(...)